

A/09/10984
 zevende kamer
 19.11.2010

Folio 599

Rep.
 Vonnis nr. 76
 Aangeboden op
 Niet te registreren

UITGIFTE
 Mr.
 eisende partij/verwerende partij
 Nr.
 R.U.
 Blz.
 €
 dd.

De e.a. Inspecteur
 verz. :

VONNIS gewezen en uitgesproken in het gerechtshuis te Antwerpen op negentien november tweeduizendtien in de openbare terechtzitting van de zevende kamer van de rechtbank van koophandel van het arrondissement Antwerpen, waar zitting hadden :

S. Granata	Rechter, Voorzitter van de kamer
R. Noerens	Rechter in Handelszaken
P. Vrints	Rechter in Handelszaken
G. Verelst	Griffier

in de zaak

A/09/10984

██████████ wonende te ██████████

eisende partij : vertegenwoordigd door Mr. N. D'Haenens loco Mr. G. Lenssens, advocaat, kantoor houdende te 1090 Brussel, Carton de Wiartlaan 126.

TEGEN :

NV VERSO, met zetel te 2000 Antwerpen, Lange Gasthuisstraat 9-11, KBO 0447.037.861.

verwerende partij : vertegenwoordigd door Mr. D. Geernaert, advocaat, kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 155.

I. PROCEDUREVOORGAANDEN

De rechtbank past de artikelen 2, 34, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, gewijzigd bij wet van 10 oktober 1967 houdende het gerechtelijk wetboek, toe.

Op 20 november 2009 gaat de heer [REDACTED] over tot dagvaarding lastens de NV VERSO.

De stukken van rechtspleging worden opgenomen in het dossier van rechtspleging.

De rechtsdag wordt bepaald conform artikel 747 §1 Ger. Wb. Voorafgaandelijk de pleitdatum leggen partijen hun respectievelijke stukkenbundels neer. De zaak wordt vervolgens gepleit op 5 november 2010 waarna ze in beraad wordt genomen.

II. DE FEITEN

- De heer [REDACTED] is houder van het Benelux woordmerk "verso" sinds 27 januari 1994 (inschrijvingsnr. 0544765) en dit in klasse 18 (leder en kunstleder en hieruit vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen; dierenhuiden; reiskoffers en koffers) en 25 (kledingstukken, hoofddeksels, schoeisel). Het woordmerk, wordt volgens de heer [REDACTED], ter beschikking gesteld aan "zijn" vennootschap TOTEX BVBA (hierna aangeduid als "TOTEX"). TOTEX is een groothandel met maatschappelijke zetel te Anderlecht en met als handelsactiviteiten kleding en nieuwe en tweedehandsauto's.

De heer [REDACTED] stelt dat hij het begrip "verso" niet enkel gebruikt als merk ("*ter onderscheiding van zijn producten*") doch eveneens ter onderscheiding van zijn onderneming ("*onder andere door zijn merk te gebruiken als uithangbord en in briefpapier*"). In conclusie en pleidooien wordt echter aangegeven dat niet de heer [REDACTED] alsdusdanig gebruik maakt van het teken als merk en handelsnaam doch wel TOTEX ("*die het gebruikt ter onderscheiding van haar winkel en ter onderscheiding van de goederen die zij verkoopt*").

Het gebruik van het begrip "verso" als merk dan wel als handelsnaam zou dateren van het begin van 1992.

- De NV VERSO werd in 1992 opgericht met de vennootschapsnaam NV DILU doch zou reeds sinds haar oprichting de handelsnaam "VERSO" gebruiken voor het uitbaten van een kledingzaak in het centrum van Antwerpen. Het betreft een kleinhandelszaak waar kleding, schoenen, lederwaren, brillen en parfums te koop worden aangeboden onder hun oorspronkelijk (luxe-)merk.

VERSO NV stelt dat het begrip "verso" (als handelsnaam dan wel als geïntegreerd in de later geregistreerde domeinnaam) waarvan zij gebruik maakt, enkel verwijst naar de kledingzaak waar dergelijke producten worden te koop aangeboden en niet naar de producten zelf. Slechts op één product wordt het begrip "verso" gebruikt ter aanduiding van een product: het betreft een muziek-CD geproduceerd op gezamenlijk initiatief van MARTINI en VERSO NV, waarbij aan één zijde van het CD-hoesje de aanduiding "verso" wordt gebruikt.

Op 1 juni 1999 wordt de handelsnaam als domeinnaam geregistreerd (www.verso.be). In 2001 wordt de oorspronkelijke vennootschapsnaam aangepast tot de huidige.

VERSO NV kent een gestage groei en stelt heden 38 mensen te werk. Naast de kledingszaak wordt een brasserie uitgebaat (VERSOCAFE).

De heer [REDACTED] zou pas eind 2009 te weten zijn gekomen dat de NV VERSO het begrip "verso" gebruikt ter onderscheiding van haar onderneming (als uithangbord en domeinnaam).

- Op 2 september 2009 wordt de NV VERSO door de heer [REDACTED] in gebreke gesteld om het gebruik van het begrip "verso" te staken op grond van een vermeende merkenrechtelijke inbreuk. Op 22 september 2009 beantwoordt de NV VERSO de ingebrekestelling en stelt dat deze reeds een handelsnaam gebruikte voorafgaandelijk de merkinschrijving. De NV VERSO verzoekt de heer [REDACTED] de merkinschrijving vrijwillig door te halen.

Op 20 november 2009 wordt overgegaan tot dagvaarding door de heer [REDACTED]

III. VORDERINGEN

- De eisen ingesteld door de heer [REDACTED] strekken in hoofdzaak tot:
  - De stopzetting van elk rechtstreeks of onrechtstreeks gebruik en van elk gebruik op het internet (bvb. door middel van een website van het merk "verso") binnen de vijf dagen na betekening van het te vellen vonnis onder verbeurte van een dwangsom van € 5.000 per dag vertraging en per inbreuk.
  - Het verbod van het gebruik van de domeinnaam www.verso.be binnen de vijf dagen na betekening van het te vellen vonnis onder verbeurte van een dwangsom van € 2.500 per dag vertraging en per inbreuk.
  - De betaling van een provisionele schadevergoeding van € 12.500 vermeerderd met de gerechtelijke intresten en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.
  - De publicatie van het tussen te komen vonnis op kosten van de NV VERSO, invorderbaar op eenvoudig vertoon der facturen, in het B.S., De Tijd, De Standaard, L'Echo en Le Soir.
  - De betaling van de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op € 1.200.
  - De uitvoerbaarheid bij voorraad van het vonnis niettegenstaande elk verhaal en zonder kantonnement.

- Bij conclusie stelt de NV VERSO tegeneisen die in hoofdzaak strekken tot:
  - Het Beneluxmerk VERSO met inschrijvingsnummer 544.765 vervallen te verklaren.
  - De betaling door de heer [REDACTED] van alle kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op het basisbedrag.
  - De uitvoerbaarheid bij voorraad van het vonnis niettegenstaande elk verhaal en zonder kantonnement.

IV. TOELAATBAARHEID

- De door de NV VERSO ingeroepen exceptie op grond van artikel 42 van de *Wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen* is gedekt aangezien zij niet voor iedere andere exceptie of verweermiddel wordt ingeroepen. In haar eerste conclusie neergelegd ter griffie op 2 februari 2010 wordt vermelde exceptie niet weergegeven.

- Er dient een onderscheid gemaakt te worden tussen hoedanigheid en belang in de procesrechtelijke zin ervan enerzijds, waar ze de toelaatbaarheid van de vordering aangaan, en in de materieelrechtelijke zin anderzijds, waar ze de gegrondheid van de vordering aangaan.

De toelaatbaarheid wordt beoordeeld op het ogenblik van het instellen van de vordering, de gegrondheid daarentegen wordt pas beoordeeld op het ogenblik van de uitspraak.

Hoedanigheid in de procesrechtelijke zin is een vereiste dat eigenlijk enkel ter sprake komt wanneer een persoon rechten wil uitoefenen die aan een andere persoon toebehoren. Een persoon die eigen rechten wil uitoefenen heeft per definitie hoedanigheid in de zin van artikel 17 Ger. Wb. Het volstaat dat de eiser beweert titularis te zijn van bepaalde rechten; de vraag of hij daadwerkelijk deze rechten heeft is een vraag naar de [materieelrechterlijke] vorderingsgerechtigdheid, die de grond van de zaak betreffen.

Belang in de procesrechtelijke zin is ieder voordeel, materieel of moreel dat de eisende partij uit zijn vordering wil halen. Iedere partij die beweert rechten te hebben en een procedure instelt om deze rechten uit te oefenen of af te dwingen, heeft per definitie het door artikel 17 Ger. Wb. vereiste belang. De vraag of eisende partij daadwerkelijk kan vorderen wat zij vraagt is een vraag naar de gegrondheid van de vordering.

Zowel in haar vorderingen op grond van de BVIE als deze op grond van de WMPC beweert de heer [REDACTED] dat hij naast merkhouder eveneens daadwerkelijk houder van de handelsnaam, of minstens wordt deze indruk gewekt. Of hij deze hoedanigheid heeft, betreft een beoordeling ten gronde.

- Tenslotte bewijst de heer [REDACTED] voldoende naar recht dat op 22 september 2009 de naamsverandering van [REDACTED] naar [REDACTED] van kracht is geworden. Het gegeven dat noch zijn naamsverandering noch zijn adreswijziging werd doorgevoerd in het Benelux merkenregister ontnemt de heer [REDACTED] niet het recht zich te verzetten tegen een vermeende merkinbreuk en uiteraard niet tegen een vermeende handelsnaaminbreuk.

V. BEOORDELING

V.A De heer [REDACTED] als vermeende houder van een handelsnaam en onderneming in de zin van de WMPC

- Het recht op bescherming van de handelsnaam is een intellectueel eigendomsrecht dat verbonden is met de handelszaak. De bescherming bestaat erin de gebruiker, op grond van

zijn eerste gebruik [en zonder enige formele geldigheidsvoorwaarden], een later gebruik van de handelsnaam [die verwarring kan stichten] te laten verbieden

De bescherming komt toe aan de entiteit die de handelszaak uitbaat. Zowel in conclusies ("zijn onderneming onderscheidt zich dankzij de naam "VERSO") als uit de stukken (cfr. facturatie, factuur bestelling naamkaartjes, ...) blijkt dat het TOTEX is de handelsnaam "VERSO" voert en niet de heer [REDACTED]. De mogelijke bescherming (en de hieruit voortvloeiende rechten) komen toe aan TOTEX.

De vordering op grond van een vermeende handelsnaambescherming alsmede in de mate dat de vordering eveneens betrekking heeft op het gebruik dan wel aanvraag van de domeinnaam www.verso.be worden ongegrond beschouwd.

- In het verlengde hiervan wordt geoordeeld dat de heer [REDACTED] niet als handelaar kan beschouwd worden conform artikel 2.1° WMPC. De heer [REDACTED] bewijst onvoldoende naar recht dat hij "een natuurlijke persoon ... (is) die op duurzame wijze een economisch doel nastreeft". De heer [REDACTED] mag dan al zaakvoerder zijn van TOTEX, doch dit geeft hemzelf niet de hoedanigheid van handelaar. De voorgchouden (doch niet-geregistreerde) licentieverlening van het woordmerk VERSO aan TOTEX houdt evenmin in dat de heer [REDACTED] als handelaar dient beschouwd te worden. Enige vordering op grond van artikel 95 WMPC (verwijzend naar de aantasting van de beroepsbelangen van de onderneming) door de heer [REDACTED] wordt ongegrond beschouwd.

V.B Merkenrechtelijke inbreuk

1) Inleidend

- Gezien de hoedanigheid van de heer [REDACTED] en de gevolgen ervan m.b.t. de gegrondheid van de ingestelde vorderingen, is de beoordeling van de rechtbank beperkt tot de vermeende inbreuk op de artikel 2.20.1.a en 2.20.1.b. BVIE alsmede de tegenvordering tot vervalverklaring.

2) Aard van het gebruik van het teken "verso" door de NV VERSO

- Wanneer er gebruik is van een teken als handelsnaam, kan dit, afhankelijk van de omstandigheden van het geval, een gebruik opleveren voor waren en/of diensten in de zin van artikel 2.20.1.a of artikel 2.20.1.b. BVIE. Deze omstandigheden van het geval dienen beoordeeld te worden in het licht van de opvattingen die het relevante publiek heeft omtrent een dergelijk gebruik. Het komt aan de merkhouders toe voldoende naar recht te bewijzen dat de handelsnaam als een gebruik van een teken in de zin van artikel 2.20.1.a of 2.20.1.b. BVIE wordt opgevat, meer in het bijzonder dient hij aan te tonen dat het gebruik van de handelsnaam bij het relevante publiek een aanwijzing zou geven dat de daaronder aangeboden waren afkomstig zijn van de merkhouders (cfr. HvJ 16 november 2004, C-245/02, IER 2005, 23 en MAEYAERT, P, "De beschermingsomvang van een ouder merk in conflict met een identieke handelsnaam na het Céline-arrest van het Hof van Justitie", IRDI, 2008, p. 32 onder "titel 5: Het gebruik heeft betrekking op de waren en diensten waarvoor het merk is ingeschreven" en DE BOECK, A. "Het belang van het onderscheid tussen het gebruik van een teken in een ouder merk en het gebruik van dat teken in een jongere handelsnaam", noot onder Vz. Kh. Brussel 29 september 2009, RABG, 2009/20, p. 1465). Bij gebreke aan een dergelijk bewijs dient te worden aangenomen dat er sprake is van een zuiver handelsnaamgebruik en dient de inbreuk te worden gearchitmeerd in het licht van artikel 2.20.1.d. BVIE (cfr. JANSSENS, M.-C., "Kroniek Merkenrecht (2005-2008)", R.W., 2008-2009, p. 915).

De rechtbank stelt vast dat de heer [REDACTED] nalaat voldoende naar recht te bewijzen dat de NV VERSO op een andere wijze dan als zuivere handelsnaam (alsmede vennootschapsnaam) het teken "verso" zou gebruiken. Hieromtrent past het om naar de conclusies van de heer [REDACTED] te verwijzen waar gesteld wordt dat het wederrechtelijk gebruik van het merk een gebruik betreft "ter aanduiding van (zijn) onderneming namelijk als uithangbord maar tevens op het internet". VERSO NV toont anderzijds voldoende naar recht aan dat zij het begrip "verso" niet gebruikt voor waren maar wel ter aanduiding van haar handelszaak (en dit zowel in haar handelsnaam als geïntegreerd in de domeinnaam).

Verder wordt vastgesteld dat de heer [REDACTED] nalaat de middelen in rechte en in feite voldoende te ontwikkelen m.b.t. de toepassing van artikel 2.20.1.d. BVIE (cfr. meer in het bijzonder toepassing van de vierde voorwaarde van "ongerechtvaardigd voordeel uit afbreuk aan het onderscheidende vermogen of reputatie van het merk") (cfr. artikel 744 Ger. Wb.). Bij gebreke aan enige feitelijke elementen omtrent de toepassing van deze

voorwaarden, wordt de rechtbank in de onmogelijkheid gesteld hieromtrent te oordelen. De toepassing van artikel 2.20.1.d. BVIE zijn van een andere aard dan de toepassing van artikel 2.20.1.a. en 2.20.1.b. BVIE waaromtrent de heer [REDACTED] wel enigszins haar middelen aandraagt.

- De vermeende merkenrechtelijke inbreukvorderingen op grond van artikel 2.20.1.a. BVIE alsmede artikel 2.20.1.b. BVIE worden afgewezen als ongegrond.

Gezien het afwijzen van de vordering op grond van de ingeroepen artikelen is het verweer met toepassing van artikel 2.23.3 BVIE (uitzondering op het recht van de heer [REDACTED] om zich te verzetten tegen een gebruik in het economische verkeer van een overeenstemmend teken) zonder voorwerp geworden en dient de rechtbank hieromtrent niet tot beoordeling over te gaan.

2) Verval van het merk "VERSO"

a) Principes

- Artikel 2.26.2. BVIE stelt het volgende:

2. *Het recht op een merk wordt, binnen de in artikel 2.27 gestelde grenzen, vervallen verklaard voor zover na de datum van inschrijving:*
a. gedurende een ononderbroken tijdvak van vijf jaren zonder geldige reden geen normaal gebruik van het merk is gemaakt binnen het Benelux-gebied voor de waren of diensten waarvoor het merk is ingeschreven; in een geding kan de rechter de merkhouder geheel of gedeeltelijk met het bewijs van het gebruik belasten;

- Onder *normaal gebruik* dient verstaan te worden een daadwerkelijk gebruik dat strookt met de wezenlijke functie van het merk, die erin bestaat de consument of eindverbruiker de identiteit van de oorsprong van een waar of dienst te waarborgen, door hem in staat te stellen die waar of dienst zonder gevaar voor verwarring te onderscheiden van waren of diensten die een andere oorsprong hebben (cfr. HvJ, 15 januari 2009, zaak C-495/07) (Silberquelle t/ Maselli). De heer [REDACTED] dient te bewijzen dat het merk VERSO wordt gebruikt op de markt voor de klasse van producten waarvoor het merk is ingeschreven. Aan de hand van concrete en objectieve gegevens dient vast te staan dat het merk objectief gebruik wordt op een daadwerkelijke manier, en zulks op een substantieel deel van het grondgebied en op een constante wijze in de tijd (cfr. JANSSENS, M.-C., o.c., p.

918 met verwijzing naar Brussel 22 december 2005, *Ing. Cons.* 2005, 401).

b) Toepassing

- De door de heer [REDACTED] aangebrachte fotografische waarbij kleding wordt weergegeven waarin hetzij een label is aangebracht met het merk VERSO, hetzij een label werd aangehecht met het merk VERSO, hetzij waarbij de kledingstukken werden opgehangen in hangers voorzien van het merk VERSO kunnen niet in aanmerking worden genomen aangezien aan de hand van de weergaven onvoldoende naar recht kan worden bewezen wanneer en waar deze kledingstukken werden gefotografeerd. Hierdoor kan niet worden beoordeeld door de rechtbank of gebruik kan worden weerhouden als bewijs na toetsing ervan aan artikel 2.27 BVIE.

Met betrekking tot de facturatie alsmede de verklaring van de heer [REDACTED] (zaakvoerder van de NV DODD) oordeelt de rechtbank dat aangezien TOTEX

- noch partij is in onderhavig geding
  - noch in het merkenregister werd opgenomen als licentiehouders (cfr. art. 2.33 BVIE) en evenmin een licentieovereenkomst wordt voorgelegd.
- deze stukken niet wijzen op een gebruik van het merk noch door de merkhouders door de licentiehouders. (cfr. Brussel 4 september 2007, *J.T.*, 2007, 724 waar een effectief bewijs aan de hand van stukken wordt verzocht omtrent het statuut van licentiehouders).

Gezien bovenstaande beoordeling oordeelt de rechtbank dat de heer [REDACTED] in gebreke blijft voldoende naar recht aan te tonen aan de hand van concrete en objectieve gegevens dat het merk VERSO objectief gebruikt wordt op een daadwerkelijke manier, en zulks op een substantieel deel van het grondgebied en op een constante wijze in de tijd.

- Volledigheidshalve wordt aangegeven dat de facturen uitgaande van de licentiehouders, zelfs indien deze als bewijs in aanmerking worden genomen, op zich geen bewijs inhouden van een daadwerkelijk gebruik. Immers ontleding van de facturatie geeft het volgende aan:
  - De facturen van 1993 (op een moment dat er nog geen merk VERSO werd geregistreerd) en tussen 1995 en 2000 geven aan dat TOTEX de verdeling ("*diffusion*") waarnaam van de merken "VERSO" en "SAGACE". Allereerst kan aan de hand van de inhoud van de facturen niet worden vastgesteld of de goederen al dan niet betrekking hebben op hetzij VERSO hetzij SAGACE. Verder kan aan de hand van de facturatie niet worden vastgesteld dat het merk VERSO daadwerkelijk werd gebruikt ter aanduiding van de oorsprong van de kledingstukken (bvb. door

het gebruik van een label).

- De factuur 2001 geeft aan dat TOTEX de verdeling ("diffusion") waarnam van het merk VERSO. Hieromtrent kan worden verwezen naar bovenstaande beoordeling omtrent het onvoldoende bewijs van daadwerkelijk gebruik.
- De facturen tussen 2002 en 2010 geven niet meer aan dat TOTEX optreedt als verdeler van het merk VERSO doch uit de facturatie op zich kan enkel afgeleid worden dat het teken VERSO wordt gebruikt als handelsnaam. De aanduiding VERSO wordt boven de vennootschapsnaam TOTEX aangebracht in de vorm van een handelsnaam.
- Afzonderlijk van het bovenstaande kan worden aangegeven dat de facturen aangegeven als stuk 2 tot stuk 7 (d.i. met datum tussen 28 september 2009 en 6 oktober 2010) dateren uit de periode van drie maanden voorafgaand aan de tegeneis dd. 2 december 2009 en van na de kennisname door de heer [REDACTED] op 22 september 2009 dat een vordering tot vervalverklaring zou kunnen worden ingesteld (cfr. toepassing van artikel 2.27 BVIE). De factuur dd. 25 februari 2010 (als onderdeel van Stuk 16) dateert van na het instellen van de vordering tot vervalverklaring. Vermelde stukken kunnen dan ook niet gebruikt worden als verweer tegen de vordering tot vervalverklaring.

Volledigheidshalve wordt aangegeven dat evenmin de verklaring van de heer [REDACTED] (zaakvoerder van de NV DODD) dd. 11 maart 2010 voldoende naar recht bewijzen inhouden omtrent het daadwerkelijk en tegenstelbaar gebruik van het merk VERSO. Het feit dat de heer [REDACTED] aangeeft dat hij zich bevoorraadt "in kledij van het merk VERSO bij de vennootschap TOTEX" bewijst onvoldoende naar recht dat het desbetreffende merk effectief werd gebruikt ter aanduiding van de waren.

- Gezien bovenstaande beoordeling wordt de vordering tot vervalverklaring van het woordmerk VERSO op naam van de heer [REDACTED] gegrond verklaard en dit gezien het gedurende een ononderbroken termijn van vijf jaar, specifiek tussen de datum van aanvraag (1994) tot de dreiging tot het instellen van een vordering tot vervalverklaring (22 september 2009), zonder geldige reden geen normaal gebruik van het merk is gemaakt binnen het Benelux-gebied voor de waren waarvoor het merk is ingeschreven.

V.C. Uitvoerbaarheid bij voorraad

- De vordering tot uitvoerbaarheid bij voorraad "wat betreft de kosten" wordt door de NV VERSO niet gemotiveerd. De uitvoerbaarheid bij voorraad is een uitzonderlijke maatregel die enkel kan worden bevolen indien specifieke omstandigheden dit verantwoorden. Bij gebrek aan het risico van het instellen van hoger beroep om zuiver dilatoire redenen, aan een staat van behoefte of aan het risico van organisatie van insolventie, dient de

uitvoerbaarheid bij voorraad niet te worden uitgesproken.

Er is geen nadeel verbonden aan de NV VERSO die een uitvoerbaarheid bij voorraad en een uitsluitel van kantonnement kunnen rechtvaardigen.

Om die reden oordeelt de rechtbank dat de vordering tot uitvoerbaarheid bij voorraad, met uitsluitel van het vermogen tot kantonnement, ongegrond dient te worden verklaard.

VI. UITSPRAAK

De rechtbank, op tegenspraak.

Verklaart de ingestelde eisen toelaatbaar doch de erin weergegeven vorderingen ongegrond.

Neemt akte van de door de NV VERSO ingestelde tegeneisen.

Verklaart deze toelaatbaar en in volgende mate gegrond:

Verklaart het Benelux-merk VERSO met inschrijvingsnummer 544.765 vervallen.

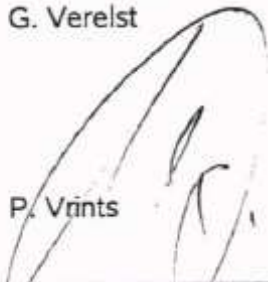
Verwerpt al het andere en meergevorderde ongegrond.

Veroordeelt de heer [REDACTED] tot betaling aan de NV VERSO van de kosten van het geding begroot op € 1.200 (rechtsplegingsvergoeding).

getekend :

G. Verelst

P. Vrints

S. Granata

R. Noerens